

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber III

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. COS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER III.*

EPIST. I.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

RURI HUCUSQUE *a* OB- *Ita Ms. løy.*
versatus, postquam me ad urba-
nam sedem recepi, reperimus o-
ptabilem litterarum tuarum salu-
tem. Quæ post diutinum silentiũ,
tam multum apud nos gratiæ &
honoris habuerunt, ut in his sola
brevitas displiceret. Nam jeiunas
aures meas & præclari eloquij tui satis superq; sitien-
tes, affatus largior debuit uberare. Mihi quoque cu-
ræ fuit arctare paginam limite parcior, ut te, mi fra-
ter, scribendi talione morderem. Quamvis ita con-
scijs sim arentis infantia; ut quantum doloris
accipio, cum breves epistolas sumo, tan-
tum tribuam beneficij cum pauca
respondeo. Vale.

EPIST.

*
Editus post
eius obitũ
à Q. Flavio
Memmio
Symmacho
V.C. Filio

EPIST. II.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

RURI positus vœtigal solemne tibi dependo. Nullum enim tempus patri ab hoc munere feriatum; neque locorum intercedente divortio in oblivionem familiaritatis adducor. Qui, si me vicissitudinis stimulo faceres promptiorem, nunquam profectò linguam desidem continerem. Et tamen enixè meum fungor officium, nec cessationis traducor exemplo. *a* Atque hoc silentium tuum difficultatibus publicæ occupationis adscribo: quia satis est mihi ad amicitia fiduciam, quòd me credo redamari. Vale.

a Sic dist. Ed. Sch.

EPIST. III.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

HUNC scribendi morem superstitio vetusta constituit, ut ad peregrina digressi priorem sibi locum vindicent cum absentibus colloquendi. Sed affectus moræ impatiens, scribendi vices religione mutavit. Itaque ruptâ lege reticendi, sermonem tuum festinatione prævenio; adjiciens sedulæ salutationis officijs commendationem viri inter optimos quosque numerandi. Quem dudum à parentibus clarum, & aulicæ dignitatis splendor excoluit, & amplissima Curia non accepit, ut novum, sed recepit ut debitum. Que tamen in fratre nostro Philippo, secundo loco & honore censerda sunt: quia plus habet laudis in moribus, magisq; probitate conspicuus est, quàm fortunæ muneribus gloriatur. Plura dicerem, si aut pudor eius sineret, aut prolixa laudatio epistolæ conveniret. Certe illud spondeo, tuam eximietatem *b* incoram reperire posse multa, quæ tacui: nulla desiderare quæ scripsi.

Vale.

b Ita Ms. Bess. Fuld. & Bd. Sch.

¶ ? (:) ? ¶

EPIST.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

DE CET ut literas meas frequenter efflagites, nec tamen convenit, ut de silentio grave quippiam suspiceris. Oblitum me tui quod in hanc diem siluerim, censuisti. An ita vel mei animi fides in clara *a* est, vel tui meriti angusta *b* momenta, ut huic de me opinioni locus esse debuerit? Quare amicitia communis plus accepit iniuriæ ex tuâ suspicione, quam ex meo silentio. Minus est enim, necessitate officium deferere, *c* quam voluntate præpropeitâ iudicare. Putas solemnî genere defensionis levare peccatum? Diu afui, longa oçia in secessu ruris exegi, tabellarij defuerunt. Hæc si vera plerumque sunt, tamen assiduitate detrita in invidiam mendacij reciderunt. Meæ occupationes ab usu remotæ, nihil mediocre protendunt, cuius rem familiarem nova incessit adfinitas, contra rationem legum, felicitatem temporum, cõsensum parentum, pacta majorum. Sed reprimam me, neque his querelis ulterius immorabor: quas tabellarius si veritati amicus est, explicabit. Ita fiet, ut & tibi cognitio gestorum plena proveniat, & ego excusationem meam potius indicasse videar, quam dolorem. Vale.

*a Ita vulg.
b Alij mō
numenta.*

*c Ita Ms.
Fuid Bessar*

EPIST. V.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

AIUNT qui callent rhetoricam disciplinam, nihil esse controversiæ, ubi eadem partium *d* iura sunt. Imaginem propositæ rei postulas? Mitto decantatas iudicialium meditationum fictiones, & inania simulacra causarum. Vel hæc silentij nostri diuturnitas materiæ talis exemplum est. Objicies mihi dissimulati officij negligentiam: in te *e* hæc referetur oratio. Ergò quia pares sumus, dulce colladium est, ut cum altero neuter expostulet. Veniam quam dederis

*d Alij iusta.
Vt lib. 4. ep.
49. & lib. 6.
epist. 60.*

*e Ita Mercor.
& Sch. Ed.*

impe-

Impetrabis. Sed cur æquis tecum conditionibus ago? Iam mea causa melior, qui prior emendo utriusque delictum. Videro quæ tua futura sit in referendo termode curatio. *a* Ego in viam redxi amicitia nostræ fortunatum stuporem; neque ex eâ te affecto gratiam. Satis mihi laudis est, invidiam silentij diluissè. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

SOLET quidem ægritudines animi ratio mitigare; sed fortuna nostræ tantum vulnus est, ut ei ne tua quidem delensifica & suada facundia cicatricem possit obducere. Fors fuit *b* an dies longa quandoque hebetet laxatum dolorem: siquidem malis omnibus finis de tempore venit. Interim frigent verba solantium, neque aures applicat consilijs bonis surdus ex injuriâ animus. Tertius hic mihi de optimis fratribus luctus est. Post tot miserias quis non putet me dedidicisse patientiam? At quando imbecilliores nos ipse casus invenerit, tanto magis doleo. Nunc & illa crudeſcunt, quibus stuporem diurnitas fecerat. Ictus enim novissimus etiam veteres plagas dolore rescindit. Nec ignoro multa invicti animi exempla posse referri. Pericles amissis recens liberis venit in Curiam: sed patriæ causa cogebat. Anaxagoram *c* Philosophum gravis de filio nuncius a disputationibus non retraxit: sed Philosophiæ deferebat calamitatis suæ negligentiam. *d* M. Horatius morte pignoris cognitâ cadaver *e* efferrî iussit: sed hac constantia esse debuit, qui Capitolium dedicabat. Vides quis mihi sit animus: & tamen vita ducenda est. Amor enim lucis a naturâ datus fulcit infirmitatem doloris. Pænè præterij, quod fuerat inter prima collocandum. Cumulatissimas gratias ago, quod Projectum familiarem nostrum avulsum contubernio tuo, meo solatio deputasti. Ex hoc intelligo, quanta necessitas fecerit ne venires. Ego tamen qui te ipsum non potui, vidi ani-

a Ita ex Ms.
Beß. & Fald.
attraxit Sch.

b Sic Ms. Tur.
Alj Vi.

c Sic Ms. Tur.
Alj Vi.

c Alj Physi-
cum.
d Sic Ed. Tur.
Lest. Ed. Sch.
Pulvillus.
Vide de Hora-
tio Val. Max.
L. 5. cap. 10. &
Liv. l. 2.
e Sic Ms
VVoov.

animi ratione: cui hinc
retulit per epistolam
dum legemur, quæ
re, quædam hinc
ni, a legemur
religione magis ad
reſerit hinc
circumſtantia hinc

AREITARIUM
Cappi
ſtram, quæ
ſpes ſequitur
mus, quæ
rum panem
rit me
poſſe
ſimpliſſimam

NON
proſpectu
quoque
& optat
fors detur
ctionem

T

animum tuum; cui fatis non fuit medicinam fortunæ nostræ per epistolam facere. Ad didisti enim quandam legationem, quæ sui assiduitate vim mali frangeret, quia noveras solatia litterarum cum lectione finire. *a* Progressi in laudes tuas concludimus, cum ipse religionem magis ad conscientiam, quàm ad gloriam referas. Ergo habeat modum sermo, quem nunquam circa te habebit affectio. Vale.

a Ita divina-
bat Sch. ex
Mss. Vatik. &
Bef.

EPIST. VII.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

ARBITRUM te assumo epistolatum mearum. Cape, si quid ab Repub. vacas, oratiunculam nostram, cuius edendæ fiduciam favor civium dedit. Nam spes sæpe alitur exemplis, & placiturum esse præsumimus, quod *b* alijs jam placuisse gaudemus. Nunc tuarum parvum erit, respondere, quum legeris, an debuerit me Senatus animare. Certè mihi duci vitio non potest, quòd tam benè de tuis auribus speravi, quàm simpliciter priorum suffragijs credidi. Vale.

b Mr. Vovv.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

NVNCIUM reditûs mei cumprimùm fida paruit occasio, exhibere non differo. Scio enim te prospera quæque de nobis velle cognoscere. Mihi quoque par cura est de salute atque actibus tuis lata & oprata noscendi. Atque ideo dignaberis, quoties fors dederit facultatem, officia circa nos mutæ affectionis implere. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

TANTA animi voluptate sumpsi litteras tuas, quas mihi post longum silentium derulisti, ut me fatear quærelæ prioris oblitum: quia memoriam præteritæ intermissionis antiquavit gratia recentis officij.

li tui, a quo prisca cuiusque Republicæ ex libro Græco in Latinum transtulisti. Arma ab Samnitibus, insignia à Tuscis, leges de lege Lycurgi & Solonis sumperamus. Tuus nobis posthæc addidit labor peregrina monumenta, quæ iam sui nesciunt. Nunc verè civitas nostra populorum omnium parens facta est; docere potest singulos antiquitates suorum. Ipsa verò pars materiæ digna laudari, quanto verborum stellatur auro? Nescias cultu an rebus magis voluminis honor gaudeat. De meâ ægritudine nequaquam rumor fefellit. Sed jam mihi (modò venia dicti sit) convalescentiæ portus aperitur. Carminum tuorum codicem reportandum puero tradidi, & quia eclogarum ordo confusus est; quem descripsi, simul misi: ut correctio utrique à te præstetur, & aliorum, quæ nunc pangis, adiectio. Vale.

a Ita Mss.
Fuld. Bertin.
Bess. & Iur.

EPIST. XII.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

Si tibi hæc una, ut ais, frequentandi filii causa est, ut à me vicem sermonis *b* excludas; magnum silentij nostri in litteris tuis precium est. Vide igitur, ne me *c* validius à scribendo revocet fructus tacendi: quia si sæpè respondeam, fortassis curam remittes, ut jam victor optati. Mane ergò in proposito assidua scriptio- nis, etiam post epistolam meam; quamvis malum creditum tuum, quam paginas impetrare. Sunt quidem illæ Tulliano *d* segmentatæ auro: sed de præsentibus amicis bona plura sumuntur. Ipsa etiam verba melius ex oris fontibus fluunt, quam mandantur textis papyri. Quin ergò, eluctatus longi ocij cariam, *e* Cælium nostram revisas. Sat temporis Spoletio datum, bona tibi & optimorum civium mariti: intelligentij tamen, quòd nostræ Curiæ viros usucapere non possit. Vale.

b Sic Mss.
Bess & Fuld.
Forte: excul-
pas, ut sup. l.
1. Ep. 34. Al:
excudas.
c Ita Lect.
ed. Sch.
d Forte: pig-
mentatæ.
e Ita Mss.
Bess. Fuld.
Vide infr. E-
pist. 28. huius
libri.

H. EPIST.

BINAS ad me litteras pedissequus tuus detulit. Fraudis argueret, nisi totidem reddidissem. Utrifque te rediturum Romam, si per annos liceat, spondidisti. Sæpenumero idem scripseras. Nihil jam motor syngraphas tuas. Iterare promissum, fallacię meditatio est. Scio lentos ad capeffendum laborem senes fieri. Sed quia crescent vitia cum tempore, *a* ingratus mihi atrahendus es, priusquam iustiore veniam faciat longior dies. Nullam Nestor tertio ævi sui seculo militiæ vacationem poposcit; nec Achilli excusavit ætatis suæ frigus Phœnix monitor. Et certè haud multum itineris interjacet. Spoletium suburbanitas nostra est. Dum carmina tua ruminas, dum epigrammata oblati lucis, aut *b* amnibus componis, fallitur doctis cogitationibus sensus laboris. Vale.

a h. e. invitatus, & nolens. Sic Lect. ed. Mog.

b Sic optimè ed. Mog.

EPIST. XIV.

IN ære meo duco, quòd te adornare optatum reditum nunciasti. Sed malè metuo, ne hoc studium tui, negatio habitationis impediatur: quam peto, ut in bonam partem voti erga te mei certus accipias. Deos enim *c* facio testes: has domus, quarum alteram postulasti, jamdudum à me hospiti bus esse decreras. Quæso igitur, ut sacramento commodos fidem, qui vel animo tantum meo credere debuisses, & in ædes tuas festinus recurras: siquidem domus, quæ tibi prius *d* ambitiosè per ætatem viventi & habitanti cum liberis satisfecit, senilem moderationem distributis in alias domus filijs nondebet offendere. Vale.

a Ita Lect. ed. Mog.

Sic Lect.

c Sic bene vulg. Miss. Besf. Fuld. Vat. meis male.

EPIST. XV.

PE T I S ut respondeam litteris *e* tuis. Hæc denunciatio certaminis est. Sed unde mihi quamquam
proce-

LIBER TERTIUS
precedenti in manibus
Quibus tu verum amicum
de voluntatem tuam
valeret, tunc post amicum
ad seculum est
plo opatum
fraudem
retortum
mabin
diam
quam
nostrum
calculus
videt
cturos
terum

FO
No
nuat
mian
si un
per an
tem
adje
tuend

H
Et
Sed

procedenti in annos graves, senile illud & comicum?
a Quò iam tu veteres æmularis? Nec tamen *b* defendet voluntatem tuam stili mei desperatio. Quis enim pudor est, vinci post confessionem? Illud quoque me ad rescribendum coëgit, quòd timui cessationis exemplo quandam tibi silentij formulam dare: plusque fraudis in me rediturum adverti, si tua offensio imitaretur tacentem, quàm si ausus meus superiorem. Æstimabis ipse, quanto hoc tui amore adversus verecundiam meam fecerim. Intereà quòd vales, dulce est: quamvis adieceris, cauto esse opus, ne fortè reditum nostrum ævi tui subita prævortant. Nolo annos ad calculum voces. Fiducia salutis in virib⁹ est. Quas cùm videt expendere tutela morum tuorum; spera confecturos Deos, ut maneat vitæ integer in metas, quas veterum definitio dedit sæculo. Vale.

a Ita ex Ms. Vatican. leg.
b Sic ex Ms. omnibus legendum.

EPIST. XVI,

SYMMACHUS NAUGELLIO.

FORTASSE arguas diutinum silentium meum. Nolo applices hanc moram negligentia. Continuatio enim longi itineris stilo obstitit. Tandem Formianum littus accessimus, quod mihi esset acceptius, si unà *c* loci istius voluptate frueremur. Sed quia hoc per annos & valetudinem tuam non licet; edoceri saltem mutuis litteris peto, quantum corpusculo vigoris adjeceris. Inesse enim tibi temperantiam, ceteraque tuendæ senectutis præsidia, non ambigo. Vale.

c Ita ed. Mog. & Mod.

EPIST. XVII.

SYMMACHVS GREGORIO.

HABEO expostulandi tecum probabiles causas; quandoquidem pontificio litterati honoris auctus nullum mihi indicium cõmunis gaudij præstitisti. Sed nolo primas litteras meas felle objurgationis imbuere

buere, ne animum tuum contrahant amara sermonū.
Quare decedo querimonijs, & tecum hanc veni in sic
pacifcor, ut in reliquom pensū habeas amicitia diligentiā. Sit inter nos frequens *a* honor eius officij, ut allidua scriptorum familiarium vices. Quippe tanta concordia instat odiorum est. *b* I ded litteras *c* ad fabra rerum vel natura, vel industria peperit, ut nunquam muta esset affectio: & si quando *c* absumus, lingua ut operam fangerentur signa verborum. Hæc in præsentia satis dicta sint. Opto deinceps materiam mihi ad respondendum dari gratiā muneris tui, non dolore fastidij. Vale.

a Sic bene Sc.
 ex Ms. Bess.
 & Fuld.
b Sic vulg.
 omnes: nec
 male.
c Sic primus
 correxit Lact.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS GREGORIO.

ABUNDAS quidem naturæ bonis & ingenij facultatibus; sed continui silentij culpam tibi quoque purgare difficile est. Quid enim ex vero, vel ex commentato dici potest? Itinera me, inquires, longa tenuerant: Sed sæpè cessatum, & aliquando perventum est. Vigilem operam publicis rebus impendo; sed vicibus ocij omne negocium distinguitur. Restat, quod minimè volò, ut fatearis amicitia negligentiam *d* Nā officia si plerumque deseras, occupatio est: Si semper, oblivionis crimen putes, Hoc, si fieri posset, tacerem. Illudis ergo patientia meæ. Atqui intelliges, æquum animum maiore præcio munerandum. Indignus laeditur, quem religio non permittit offendi. Et certè inter fuit sollicitudinis tui exercere aliquid verborum familiarium, quum mihi de scripijs tuis profecta delegaretur oratio: de quâ interim te suspensum tenebo; tum deinum tibi iudicij publici facturus indicium, cum exoraveris, cum merueris, & quia tanti duco litteras tuas, cum scripseris. Vale.

d Ita omnes
 Vulgg. ead.

EPIST.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS GREGORIO.

DITURNITATEM silentij rupisti, sed mehercule frequentib⁹ impulsus officijs. Ego tamen nō minore afficior gratulatione, quā si litteras sponte tribuisses. Germani mei *a* vicariā potestate gaudeo, tanquam mihi decus honoris accesserit. Vestro quoq; in eum favore delector tanquam aliquid ipse praestiteris: cum quo illustrem virum Syagrium fides certa est operam bonæ frugis adnissum. Quod deo *b* ad te scribendum putavi, ut gratiam nostram assertor sedulus exsequaris. Vale.

a *M*: Vice gaud.
Sic Ed. Sc.

b *Sic Mercurus optimè.*

EPIST. XX.

SYMMACHUS GREGORIO.

ELEGISTI materiam proniorem, accommodatior est enim querelæ oratio humana quā gratiæ. Quā causā factum puto, ut me taciturnitatis incesse-
ris, cum *c* perpetem curam dandæ & reddendæ salutaris adnitar. Quod quidem me libente fecisti. Nam qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de se operam promptiorem. Expostulatio tua instar est sponsonis. Non meditabor tua verba, non excogitabo sententias. Si peccatum silendo contraxeris, tuis tantum litteris arguêris. Vale.

c *Ita omnes Mss.*

EPIST. XXI.

SYMMACHUS GREGORIO.

VELLEM te legato uti apud optimum Consulem purgandæ atque excusandæ absentiæ meæ, si scirem, quod tu mihi in eâ re *d* prius ignosceres. Nam cum vestrum amorem cogito; vereor ne ut me *a* quæ ambo diligitis, ita similiter arguatis. Quis igitur mihi huius causæ defensor adhibendus est? Fortuna scilicet meâ: cuius ut misera, ita iusta purgatio est. Neque enim fas finit, læta officia obire lugentes; fortasse etiam

d *Sic leg non primus.*

a Ita Ms.
Cuiac.
b Ita Lect.

etiam vestram hilaritatem mea tristitudo contraheret: *a* siquidem semper fieri amat, ut habitum mentis de amicorum ore ducamus. Quare ignosce, quod *b* defumus, & apud egregium virum Consulem fave absentia: cuius honore gloriari nostrum est, auspicijs interesse foelicium. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS GREGORIO.

e Sic restituit
ad. Lect. Iur.

TANTUM tibi suppedit *e* uberis eloquij, ut prioris silentij veniam cum praesentis facundia laude merearis. Quae enim pars litterarum tuarum, vel inventionum prudentia caruit, vel novitate sensuum, vel antiquitate verborum? Cum igitur tibi supellex larga non desit; innitere, quae te, ut, sicuti oratione mirabilis es, ita religione proberis. Faciet hoc crebritas epistolarum tuarum, quae non solum tibi parabit gratiam, verum etiam me faciet promptiorem. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS MARIANO.

& Ita cod. Iur.

e Ita ed. Sch.

NOS hic in ocio rusticamur, & multimodis autumnitate defruimur. Nam postquam dolijs nova vina commisimus, quae calce, & praelo subacta fluxerunt; trapetis teritur bacca Sycionia, ut praecox olea in usum olivi viridis mulceatur. Interea loci ferarum domos indago sollicitat, & incertus agricola in officia diversa discurrit. Alij scalis ad arborum summa *d* perrepunt. Plerique condita musta defaecant. Nonnulli aporum odora vestigia canum sagacitate disquirunt. Sed haec omnia, si nobiscum ageres, plus placerent. Tenet te eruditio, Scavolarum, dum forenses rabulas pervigil doctor instituis. Quare accurre perniciousiter, ut feriarum requie laboris fastidium tergeatur. *e* Certè si tibi ergastuli istius amor tantus est, adesto impiger, ut ad dicendum promptior revertaris. Vale.

EPIST.

EPIST. XXI^V.

SYMMACHUS MARINIANO.

QUOD fortunæ tuæ pollucibiliter floruerunt, meum duco compendium: quando ita animatus sum, ut amicorum prospera meis commoditatibus externa non arbitrer. Et re verâ quotus quisque homini dies lætus est, sua tantum secunda numeranti? Latius gaudet, qui & alterius bonis pascitur. Quâ me igitur gratulatione affectum putas, cum tibi competi jugales Deos matrem familias copulasse, atque ex eâ filium jam tempestivo dedisse proventu? Nam, ut scis, intervallo maris atque terrarum quo a destinemur, non prius coniugem tibi, quam sobolem accessisse cognovi. Quippe unis litteris & nuncium filiolarum recens editæ, & nuptialem sportulam detulisti. Quæ quidem bona tibi dispersita temporibus acciderunt, sed meum pectus pariter ingressa sunt. Cedant gaudia divisa conjunctis. Ubertiorem fructum mihi præstitit mora. Jam non queror, quod epistolæ tuæ seræ sunt. Jucunda dilatio est, quæ simul bona *b* pluria restituit. Vale.

*a Sic ex Ms.
Grut.*

*b Ita Ms.
Bes. Fulda*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS MARINIANO.

PLENÆ atque inveteratæ inter nos amicitia nihil adjici posse credideram. Invenisti tamen, quo perfectam diligentiam tui in fastigium tolleremus. Amabili enim fiducia Ausioni tuæ præbenda mandasti, quæ peregrinatio hyberna poscebat. Tu verò abundans omnibus, studio dandi beneficii excogitasti causam petendi. Sed dedisse te ex hoc gratiam, latis constat: quia plus accepit, de quo sibi aliquid alterius amor vendicat. Uno tantum lapsu (fas sit dicere) amica vendicatio claudicavit, quod remunerandum me de Galatiâ polliceris, ubi ad patrium larem veneris: Noluisset constantiam boni facti in hæc trepidæ verecundiæ verba descendere. Sed prætereo laudatæ

H 4

episto-

a h. e. tanto
tuo beneficio
deuotius sit,
ut ob verbum
temere emissū
reprehendere
te non audeat.
Ita enim reti-
nenda vulga-
ta lectio, & ex-
plicanda.

Ita doctissi-
mus Sirmo-
nus corraxit
ad sensum &
probat Ed.
Sch. Sic su-
pra: Quæ-
peregrinatio
hyberna
poscebat

epistolæ leve fascinum. & Neque enim me tantæ gra-
tiæ obligatio sermonum interpretem esse sinit. Cur
autem multa loquimur, parua missuri: descriptio tra-
dendarum tibi vestium secundam paginam tenet.
Quid de mediocritate b carum sentias, ipse videris:
qui hyemi magis, quàm cultui apra indumenta volui-
sti. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS MARINIANO.

SECURUS, ut video, scribendi ad me vices negligis.
Scis enim istiusmodi culpam sine ratione cessuram.
Quoties minatus sum par silentium, si à litteris tem-
perasses? Vincor tamen affectione, & delector tali
mendacio meo. Ex quo intelligere potes, quàm con-
stanter diligam, qui tam inconstanter irascor. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS MARINIANO.

DESIDERATA mihi litteras serò hominis mei
adventus exhibuit, quæ nobis gratum admodum
salutis tuæ indicium præstiterunt. Atque utinam faci-
litas comæatus copiam daret frequentioris officij.
Vale.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MARINIANO.

EXPECTATA mihi tuæ litteræ contigerunt, qui-
bus promptior ad vicissitudinem reddar officij.
Nec mireris, quòd tibi sermo noster serò tradetur,
cum aliquid sibi occupationes vendicent, nonnun-
quam deit facultas, tabellariorum quoque negligenti-
a susceptam operam plerumque frustrerur. Desine
igitur animum nostrum epistolatum c seritate
metiri, cura rebus potius, quàm ver-
bis spectetur affectio. Vale.

EPIST.

c Ita ad sen-
sum corraxe-
runt Grut. &
Scioppius. Nā
in Vulg. ma-
nifestus est er-
ror. Forte tām-
en legi possit
Ep securita-
te Sic enim
paulo ante lo-
quitur Epist.
26. Securi-
tas est negle-
ctus.

LIBR. TH.
EPIST.
SYMMACHI
FACER
sus
rum
da
rius
quòd
Nihil
affect
huic
gionis
dimus
confessio

S
tem
deside
filio
gocij

IT
ip
pro
ne
ext
for
d
f
m

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS MARINIANO.

FACTUM nuncias, quod spe & opinione antè præcepi, ut tibi amicitiam bonorum primus congressus aperiret. Namque hoc nobis *a* & tui mores, & illorum iudicia promiserant. Facile enim probitas delata ad virtutum arbitros placet. Verùm ista pars gaudenda mihi potiùs, quàm producenda est. Illud mallem latius prædicare, si a quater oratio rei magnitudinem, quòd vestimenta de nobis usui tuo *b* apta vendicas. Nihil hoc amore sincerius. Scias fiduciam de simplici affectione surgentem, genus esse virtutis. Sed quid ego huic puritati dignum rependo? Stetimus officijs religionis hæcenus pares. Nunc tibi sine cunctatione cedimus. Puto tibi sufficere ad vicem tantæ gratiæ victi confessionem. Vale.

a Sic Ms. VVov. & Mercor.

b Ita est in Ms. VVov.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS AMBROSIO.

SALLUSTIO amico meo multa spontè tribuisti. Nunc adjice, quæ supersunt, ut ego quoque partem beneficij adeptus existimer. Supplementa autem desiderij eius à tabellario epistolæ suggerentur, quæ stilo persequi supervacaneum duxi. Aptius est enim negocijs mutuo intimandis vivæ vocis indicium. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS AMBROSIO.

ITERO postulatam pro Sallustio amico meo, & ut ipse asseverasti, à te quoque in *c* curam dudum recepto: non quod metuum, ne fortè tutelam eius oblivione destituas, cùm familiare sit constantiæ tuæ fideliter exsequi recepta mandata. Sed quia diligentiam meam fortuna amici sæpè sollicitat, & laborantibus cōmendatio una non sufficit, licet tenaciter memorem, rursus admoneo. Præstabit beneficij tui celeritas, ne sit mihi necesse idem sæpius facere. Vale.

*Com.
c Ita correxit Læt. Cred. Sciop.*

SYMMACHUS AMBROSIO.

FRATRES mei, Dorotheus, & Septimius spectabiles viri, unam tuam epistolam præulerunt. Sed mihi religio fuit istiusmodi captare compendium, ut & tibi geminata responderet officij usura, & singulis honor debiti testimonij proveniret. Nam etsi Dorotheus probatus est; cupio tamen, ut eum maiorem in modum iudicij mei prærogativa conciliet. quod futurum non ambigo, cum & affectio boni animi capax sit augmenti, quotiens meritis provocatur. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS AMBROSIO.

LICET arbitrer, superiores litteras meas, quibus ut fratrem meum Marcianum ab injurijs vindices postulari, in manus tuas delatas: abstinere tamen etiam secundâ petitione non debui, ut necessitatem viri optimi, sed invidiâ tyrannici temporis involuti, precatio geminata testetur. Quare rursus te ad amici defensionem exhortor; cuius tenuitas orta ex integritate, non patitur, ut *b* annorum precia possit exsolvere, quæ iam multis eiusdem temporis Iudicibus Imperialis clementia relaxavit. Erit igitur tibi facilius ad impetrandum via, cum meritorum tuorum opitulatio aliorum exemplis juvetur. Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS AMBROSIO.

d Sic ex vestigijs Mss. legèdum q. d. *Aerum iam vel seculum videtur, quod Magnillus in provincia detinetur.*
 NÆ cævi instar est, ut frater meus Magnillus Viciariâ preestare per Africam functus, testimonio omnium publicè privatimque conspicuus, varijs in eam provinciam retardetur obstaculis. Nosti optimi viri maturitatem, ceterasque artes bonas, quibus etiam tuum amorem cum Liguriam gubernaret, attraxit. Et idè apud te redundantis est operæ, laudare cõpertum.

*a Sic idem
Lect. & ed.
Sch. ex Mss.
Bess. & Pith.*

*b Ita ex Mss.
optimis legèdum.*

d Sic ex vestigijs Mss. legèdum q. d. Aerum iam vel seculum videtur, quod Magnillus in provincia detinetur.

perum. Quare impendio peto, ut cum à baiulo litterarum causas acceperis, religiosum pro eius reditu interventum digneris adhibere, quo tandem patriæ restitutus, longæ peregrinationis injuriam desiderata quiete commuret. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS AMBROSIO.

Cott. - Inv. 117

EXusu venit, ut opem desiderantes ad suffragia probata confugiant. Horum unus Eusebius est, qui adolescentiæ prolapsus errore, notatusque judicio, exploratissimum remedium veniæ Imperialis implorat. Sed ut ei celeriter arrideat affectus; deferri in curam tuam spem petitionis optavit: Cuius hæc summa est, ut iudicati remissione, famæ suæ vulnus *a* excludat. Vale.

a Sic Ms. 149.
Bef. Fuld.
& Sch.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS AMBROSIO.

FLIVS meus Cæcilianus vir clarissimus, qui nunc communis patriæ gubernat annonam, certo cognovit indicio, adversarium suum Pyratam nomine, vel eius procuratorē, spem tui favoris hausisse. Negavi solere te recipere in tuam curam *b* pecuniarias actiones. Ille tamen, ut est hominum plerumque supervacua trepidatio, consentaneas sanctis moribus tuis de me litteras postulavit. Non abnuī operam facilia & iusta poscenti. Summa est igitur impositi mihi muneris, contra absentem civem, simulque districtum publicis curis, non sinas quidquam de iustitiâ tuâ sperare præsidium. Sunt *c* fora, sunt leges, sunt tribunalia, sunt magistratus, quibus litigator utatur salvâ conscientia, tuâ. Vale.

b Ita dubit.
Ms. leg. Sch.
& Loz.

c Sic plenius
Ms. VI ovv.

EPIST.

SYMMACHUS AMBROSIO.

DIARIUS clarissimus vir, qui inter professores medendi summam locum jure obtinet, affinem suum, eundemque cognominem tuo patrocinio tradi meo opravit oratu. Libens amicissimi viri desiderio satisfeci, ut unâ viâ & te excolerem salute dicendâ, & illius usui commodarem. Facigitur oro, commendatum tucaris auxilio, me sermone vicario muneris. Vale.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS HILARIO.

*a Ita Ms.
Bef. Fuld. ed.
Sen. Lett.*

CUM has ad te litteras darem, lectulo æger tenebar; jam quidem à periculo vindicatus, sed adhuc inops virium, quæ subinde incertis febribus *a* deteruntur. Inter hæc tamen mala valetudinis meæ amicis negocium dedi, ut pignus commune consule patrum viris Consularibus jungeretur. Habita est ratio meritorum tuorum. Nihil enim gratiæ meæ duco delatum. Acta amplissimi Ordinis Ticiano honesto viro tradidi: quæ ubi in manus tuas venerint, amicitia *b* me satisfecisse pronuncia. Nihil enim malo quam honesti officij diutius judicari. Vale.

*b Sic idem
libri. Ed. Sch.
Lett.*

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS HILARIO.

VALETUDINIS meæ vigor cœpit assurgere. Fas est, ut jam de me scribendi assiduitas exigatur: maneat tantum sanitatis fides, quam plerumque sollicitat hyemis iniuria. Nimis enim tenera atque imbecilla est ratio convalescendi, & antè medicas manus opem cœli clementioris expectat sanitas; ne tibi videat medendi arte morbo diuturnitatem dedisse. Volo enim memoriam malorum joci venustate frangamus.

Sed

Libri
Sed jam etiam aliq. d. d.
modestum est, cum qu.
quam min. a. d. d. d. d.
c. d. d. d. d. d. d. d. d.
tamen copiam d. d. d. d.
bulsi d. d. d. d. d. d. d.
noverat. d. d. d. d. d. d.

SYMMACHI

RECTI valen.
um, quod max.
tibi oblatum expone.
tali nuper d. d. d. d.
no latum, quod d. d. d.
proxima d. d. d. d. d.
non debet, ut d. d. d.
litterar. d. d. d. d. d.

MESTI
que proli.
p. b. b. b. b. b. b. b. b.
tuzum. d. d. d. d. d.
quod d. d. d. d. d.
Vade d. d. d. d. d.
citiq. jure.
as comm. d. d. d. d.
conf. d. d. d. d. d.
renu. d. d. d. d. d.

Lz

Sed jam etiam aliquid de *a* Repentino juvene optimo dicendum est, cuius ego assiduitatem desideravi: quam mihi, ut arbitror, verecundia eius negavit, cum eam fiducia ex te *b* sumpta prestare debuerit. Erit tamen copia melior, cum *c* cum intelliget non se debuisse deserere, quem frequenti testimonio tuo de se noverat credidisse. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS HILARIO.

RECTE valeo. Hoc enim scribendi esse principium, quod maxime experunt vora lecturi. Neque tibi oblatum vigorem nimis gaudeo: nam me iudicio tali nuper hilarasti. Illud quoque *d* in summam pono lætitiæ, quod te memorem mei, honorificentia proxima scriptionis ostendit. Cuius rei gratiam silere non debeo, ut hoc invitamento ad perseverantiam litterarum muneris provoceris. Vale.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS HILARIO.

MENTIS tuæ est pia & iusta mandare. Quod ideo præloquor, ut & implecti me noveris, quæ pro filio *e* Habemani viri clarissimi iusseras, & probasse. Supervacua igitur fuit postulatio litterarum tuarum. Moneri enim me oportuit, non rogari. Quid quod etiam mihi cum illo summa familiaritas fuit? Vnde factum est, ut *f* æquirari petitionis favor amici jungeretur. *g* Quid multa? Venient in manus tuas commenta Curia nostræ super eius absolutione confecta; quæ indicet tuæ voluntati, & B. biani reverentiæ delatam cupitorum celeritatem. At huius operæ peto literas crebriores; quarum tibi pro facultate tuæ opibus facilis liberalitas erit, mihi pro cultu mutuo preciosa perceptio. Vale.

EPIST.

a Ita Græc.
& Ed. Sch. ex
Ms. libb.

b Sic Lectus
correxit, & ex-
proffit Ed. Sch.
ex libb.

c Ita iterum
Lect. & Ed.
Sch.

d Sic Mss.
Best. ut. Va-
ticanus tamē
in summā
pono lætitiā

e Ms. Pith.
Aviani.

f Sic, Ms.
Pith. & Lect.
Ed. Sch.

g Idem libb.
sic habent, o-
missis τ & Vt.

SYMMACHUS HILARIO.

DENUD litterarum scenore obligo bonæ fidei debitorum. Receptâ enim salutationis vice, quam mihi proximè reddidisti, nexu istius muneris te vacare non patior. Hoc autem mihi solùm præstabit iste contractus, ut indicia prosperorum, quæ de me accipis, tuorum bonorum voluptate compenses. Vale.

EPÍST. XLIII.

SYMMACHUS SIBURIO.

FORTUNÆ tuæ gaudia in meo ære duco, atque huius sententiæ te nobis iudicem capio, qui animum meum spectatum habes, cum tuum consulis. Debeatur hoc teneris temporû bonis, ut consilio publico vir laudatus accederes. Ergo quia res sese ex voto omnium dedit, *a* perage operam iudicio tanti Principis congruentem. Virget te expectatio bonis semper onerosa. Nam etsi dignos respicit, periculo tamen proxima est, dum amplius sibi pollicetur. Habes seculum virtuti amicum, quo nisi optimus quisque gloriam parat, hominis est culpa, non temporis. Vides certè, ut ille ipse, qui Romanis rebus ariostat, ad bonû publicum natus est. Non tibi adverso nunc amne nitendum est. Secundo, ut ita dicam, cursu probæ artes & virtutes feruntur. Sed hæc tibi plenius tuus animus, quam stilus noster expediet. Ego amici functus officium admonentis potiùs quam docentis personam recepi. Et spero actutum fore, ut expectatione, quæ de te magna est, major habearis. Nec ego istiusmodi scriptum recepissèm, nisi apud me liqueret, quòd emendato pectori bona verba mandarem. Quod restat, memento salute referendâ, & tuum munus exsequi, & mei officij diligentiam provocare. Vale.

EPÍST.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS SIBURIO.

CONCEDO in leges tuas, & ἀρχαῖσιν sribendi non invitus affecto. Tu tamen fac memineris, illud potius simplex nonnullis videri, quod sequentis ætatis usus recepit. Vis epistolis nostris more majorum nuda nomina præferantur? Si tibi vetustatis tantum est amor, pari studio in verba prisca redeamus, quibus Salij canunt, & Augures avem consulunt, & Decemviri tabulas condiderunt. Iamdudum his renunciatum est, ut successio temporum placita priora mutavit. An si nobis scribenda sit forensis oratio, Iovem Deosque cæteros Catonis a lege præfabimur, ne nobis vitio detur, vel negligentia antiquitatis, vel inscientia? Atqui præstat Tullium sequi, qui ignorata majoribus usurpat exordia. Sed quid ego de hoc plura, cum sim tibi dicto audiens, atque herbam dederim voluntati tuæ? Ut sæpè scribas, nequaquam mihi orandus es. Efficiet assiduitas litterarum mearum, ut mutui admonearis officij. Vale.

a Ms. Pith.
more.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS SIBURIO.

VERATES est, famam esse velocem. Sed b dissentio Mantuano, qui eam putat in malis debere numerari. Nam quid hac præclarius, cum lætis nunciis rigat aures & mentes bonorum? Mihi certè oppidò grata est, postquam purgationis tuæ prima c exit indicium. Ruri eram, mæstus animi ob amissam parentem. Eò me secuta fama, curis quas de te gerebam absolvit. Nec fides defuit. Illico enim credebam verum esse, quòd noveram & tuæ innocentiae, & æquitati temporum convenire. Accesserunt etiam litteræ tuæ tam lepidæ ac venustæ, ut in re jam cognitâ novum mihi de te gaudium nunciari putarem. Erat in illis fiducia conscientiae bonæ, sed cum laude iustitiae

b Ita vulg. Tu
retius facit ab-
sentior, In
Mss. Eest. &
Fuld est af-
sentior.
c Alii inve-
xit.

stitiæ publicæ. Nam & principibus maximis gratias ut absolutus egisti, & de solâ fortunâ ut innocens conquestus es. Verùm quid ultrâ? Quando Romam: quando ad urbanum otium? quando ad legendi & scribendi solatia a reverteris? Spero velociter; siquidem res postulat, ut tibi peregrinationis injuria desiderium quietis commendet. Vale.

*a Ita plenè in
Mss. Befs.
Fuld.*

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS EUTROPIO.

EX sententiâ mihi cupita succedunt, si quando perfri datur salutis tuæ cognitione alloquij munere. Hoc ego liquere apud *b* te satis habeo comperitum. Quid enim mihi amoris impenderes, si de me incertus esses? Atquæ utinam scripta hæc tua quam sunt honoris plena, tam crebra sint. Gravis est enim sitis bonarum rerum, cui sola fruendi alsiduitas medicinâ facit. Ergò indulgentiùs abutere munificentâ scriptonum. Nam quo plus est in litteris tuis quod gaudeam, hoc magis superest, quod requiram. Vale.

*b Sic optimè
Mss. Befs.
Fuld.*

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

NOXAE vacuus ociare, & libris remissius invigila, quando ita volvenda dies attulit, ut Domini nostri *c* Gratiani fortissimâ simul ac felicissimâ manu nutantia reipublicæ pondera fulciantur. Videor ne tibi *augustinus* regor locutus, quam mos epistolæ sit? Sic se habet ratio, ut res maximæ maguos hiatus oris requirant. Sed hæc stilo exsequenda tibi ante alios, cui pollet Minerva, concedimus. Nos ad familiaria revertamur. Diu à me bona valetudo discessit. Inhoruisti paululum, scio: pone sollicitudinem: iam valemus. Nunc refectione opus est, cuius mihi copia sermonis tui pabulo, si annueris istiufmodi operam, poterit provenire. Vale.

*c Sic correxit
Cesaub.*

LIBER TERTIUS
EPIST.
SYMMACHI
SUIPITORANI
conspicuos, ut in fili
acceda hunc
Idcirco
cium
Postquam
tibus
gar, istam
habuisse.

SYMMACHI
IN
decem
rà ego
quod
iam
te in
tulit,
talis
nem
datus

C
hoc
abes
tui
ben
frang
e
legi
lad

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

SUPERFORANEI a laboris est commendare a Vulgo: supervacanei.
conspicuos, ut si in sole positis facem præferas, & pervacanei.
accensu luminum claritudinem diei gestias adiuvaré. Sic autem
Idcirco in præsentiarum nihil moratus testis officium, salutationi tuæ stili operam dedicavi. Tu tamen Posthumianum fratrem nostrum, juvenem de summis meo quoque nomine velim diligas: ut intelligat, istam veluti omissionem laudis suæ plus honoris habuisse. Vale.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS EUTROPIO.

IN gravi dono habeo quod amicitia meæ viros e. b Ita emendas
decumata honestatis adiungis. Facis hoc pro ceterâ Lest: cum assensu Sch. & meo. Vide Epist. 3. lib. 1. & Epist. 3. lib. 6. c Sic Merceri. d Ita totum locum restituit ex Mss. Sch.

erga me diligentiam tuam, nec unquam desisti operam, quod mihi ex usu accidat, consulendi. Quid si tibi etiam fratris mei Sabini nomine gratias agam? Qui a te in bonam partem creditus tantum prærogativæ attulit, ut si foret jam omnibus probatus. d Dignus plane talis viri testimonio: quod cum illi ad commendationem sui tribueris, existimaris hoc alijs, quibus commendatus est, præstitisse. Vale.

EPIST. L.

SYMMACHUS EUTROPIO.

CUM tu Romam commodum repetis, ego me in secessu suburbano adserui lectioni. Diu quippe ab hoc negotio curam obstitrepente desidimus. Nunc ubi tu abes pars antiquior amicorum meorum; vicem sermonis tui veterum scripta funguntur. Aut olim tamen urbem rure mutaveram, ut ætas mihi Prænestino Algido frangeretur. Sed interventus familiaris negocij rupit e oclum meum. Ergo iam viam lego depositis quæ legebam. Si quid præterea scitu opus est, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum a juven-

c Sic Ed. Sch.
ex Mss.
f Al: scito.

à juventute Romanâ, quàm gratulor in spem sui honoris accitum. Vale.

EPIST. LI.

SYMMACHUS EUTROPIO.

*a Sic Ms.
Ed. Sch.*

AGo quidem studio *a* tuo uberes gratias, quòd mihi familiaritatem probatissimi cuiusque concilias. Sed frater meus Hyperecius, jamdudum institutione Romanus est. Cur igitur mihi bona nostra commendas? Cedas alios, ulij incognitos, emendatione consimiles; si tamen raritas virtutum admiserit, ut unum aut alterum æquè edecumatae honestatis invenias. Illos ego amicos beneficio tuo acquisitos putabo, quos nescio. Istum mihi reddidisti potiùs, quàm dedisti. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

*b Alij divi-
sim: Ac cito.
c Ita supplet
Sch.*

MEDIOLANI interim dego ad obsequia auspicij Consularis D. Valentiniani evocatus. Accito *b* mihi fors dedit exercendi circa te stili coptam. *c* Eam libenter, ut honor amicitiaè postulabat, amplexus salutem tibi defero: quam, si benè contempler, familiarium religionem, frequentati usu vicissitudinis repensabis. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

*d Sic Ms. h. e.
vir clarissimus. Alij
vir Consul-
laris.*

MUSONIANUS *d* V. C. admirator tuus, scit prope ex Asia nuper allato, mutilari agros suos, qui tuis coniunguntur, accepit. Eam rem, cum mihi amicitiaè nostræ gnarus familiariter indicasset, principio suasi, ne ad fidem tanti mendacij hominum suorum levitate traheretur. Dehinc poscenti litteras, officij huius operam non negavi, sciens mutæ diligentiaè convenire, cum inter nos, quæ ad integritatem famæ nostræ attinent, conferimus. Quæso igitur, in bonam

parrem,

partem, quæ à me scribuntur, accipias; & aut fallaciam temerati juris alieni celeriter expurges; aut si quid te ignotante turbatum est, jubeas reformari. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS RICOMERI.

Mus mos est semper alloqui præstantiam tuam. Qui tuus? Litteris abstinere. Facimus quod solemus. Ego scribo, tu reticēs. Sed scio in amandis amicis maiorem virtutibus tuis inesse constantiam, quàm in a negligendis epistolis voluntatem. Atque idè animi tui securus, cultum tibi debitum mente & sermone non defero, nequaquam reposcens, ut scriptorum mihi vicissitudo respondeat, cùm in amore reddatur. Vale.

*e Lectura manu-
vult. q. i. ex-
hibendis.*

EPIST. LV.

SYMMACHUS RICOMERI.

In suburbano prædio fovens otium sumpsi litteras tuas. Cur enim Romæ te decente remanerem? Ager autem qui me interim tenet, Tiberim nostrum juncto aquis latere prospectat. Hinc libens video, quid frugis æternæ urbi Indies accedat, quid Românis horreis Macedonicus adjiciat commeatus. Nam pænè, ut recordaris, cessante Africâ fames in limine erat, quam clementissimus, & ad salutem publicam genitus Imperator prævenit ingestis alieni soli copijs. Jam portum nostrum, *b* complurium prima classis salutat, Jam securitate saturamur. Jam dicimus nostrum esse, quicquid ubique bono Principi nascitur. Hæc eò scribo, ut & Domino orbis effectum beneficij sui nuncies, & ipse fructum gaudij communis usurpes. Ego pauld post abire longius paro, nec tamen tantis ad te litteris abstinebo. Erit cura nostris in urbe remanentibus, & meum sermonem tibi per idoneos mittere, & mihi pari fide, quæ scripseris, exhibere. Vale.

*b Lect. Cō-
peri Grut:
tempori.
Ego expressi
cum Sch. 160
reti lect.*

SYMMACHUS RICOMERI.

POSSEM silentium tuum ferre patienter, morem tuum cogitans, nisi me ægritudinis, quâ laboras, dudum nuncius pertulisset. Metuo igitur ne sollicita magis, quàm consueta cessatio sermonis tui munus impediatur. Atque idèd quæso, ut curas meas fraterno amore susceptas, scriptis, aut mandatis digneris absol- vere. Nam cum sim cupidus litterarum; in secundis ta- men pono solatijs, ut animus meus pro te anxius, si nondum epistolis, saltim nuncijs erigatur. Vale.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS RICOMERI.

VLTRÒ in me arguo culpam silentij, si quando usum officij mei quælibet dierum intervalla re- morantur. Nulla enim purgatio, & suppetit, quin cul- tum familiaritatis publico actui frequenter interse- ram. Sed idem qui peccatum vitio desidia, æquè in scri- bendo longus esse desino. Nam licèt sciam, animum tuum nequaquam obnoxium esse fastidio; adverto ta- men pro conditione curarum, ponendum verbis mo- dum: quia ut desideranti prolixitas grata est; ita dis- splicere non poterit brevitatis occupato. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS RICOMERI.

AMO & suspicio virtutes tuas. Sed accidit, quòd tibi etiam amicus invideam. Flaviano meo ali- quando solus frueris. Accipe planius, quid velim dice- re. Ad te migravit quicquid Romæ optimum fuit. Et vobis quidem societas vestra dabit mutuum gaudium.

Mihi quid solatij erit? quem & ille deseruit, & tu minùs desiderabis, quia unus ti- bi pro utroque sufficit.

Vale.

EPIST.

a Ita ed. Sch.
satis & so-
nos. Alij
variant.

LIVIA TULLIA
EPIST. LVI.
SYMMACHI RICOMERI
A Liviæ scribitur...
atque aliquid...
locorum...
tum, quoniam...
qui statim...
gistratus...
dir officio...
livionem...
igitur, an...
postpositum...
tum. Neque...
statim...
sibi desin...
tur. Quæ...
e jucundis...
dum...
Vale.

O...
ter me...
fument...
bi honore...
deprecor...
patimur

D...
D...
D...

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS RICOMERI.

ALIUS fortassis existimet serum esse munus, quod anni superioris Consul *a* exsoluit. Ego sentio me atque alios qui procul degimus, amicitiae fiducia ad hoc locorum esse *b* dilatos. Illis verò continuò satisfactum, quorum tandiu memoresse non posses. Nam qui statim *c* munificus est, ipsis quodammodò Magistratus sui facibus admonetur. Qui ex intervallo reddidit officia, testatur eos se maluisse differre, quorum obliuionem dies longior non posset *d* obducere. Viderit igitur, an se quispiam credat ordine alijs, aut honore postpositum. Ego me intelligo purâ affectione praelatum. Neque enim satis amicus est, cui solemne aliquid statim redditur. Honestior est illa securitas, quæ putat sibi deforme non esse, si quid diu familiaribus debeatur. Quare velim credas, moram quoque ipsam mihi *e* jucundam fuisse. Sic iudico, sic interpretor, quæ dudum alijs ex more delata sunt, nobis amore servata. Vale.

Sic optimè
Leet Vide in-
fra Ep. 27. &
75 lib. 5.
b Ita Mercer.
c Sic omnes
Edd.

d Ita optimè
Mercerus.

e Ita Lactius
& Sch. Simile
quid lib. 4.
Epist. 36.

EPIST. LX.

SYMMACHUS RICOMERI.

OPTATUS *f* eventus fidissimam obtulit mihi facultatem officij deferendi. Nam dominus & frater meus Eugenius cum mihi sui copiam præstitisset, sumendæ epistolæ beneficium rogatus adiecit; qua tibi honorificentiam salutationis exhibeo, & obnixè deprecor, ne me diutiùs silentio tuo suspensum esse patiaris. Vale.

f Sic Modius
Vide infr. lib.
4. Epist. 52.
Modò even-
tus adiuvet
destinata,

EPIST. LXI.

SYMMACHUS RICOMERI.

DUDUM responsa tradideram, quæ testarentur grata mihi amplissimi Cōsulatûs tui munera. Sed

*a Alij addit:
tibi.*

denud nactus Eugenij viri clarissimi fratris mei copia, scripta duplicavi, haud veritus ne fastidium crearet sermo geminatus. Ex meo quippe animo metior amicitiam non posse sentire officiorum satietatem: sint quamquam illa crebra, & continnis similia; semper tamen ut rara, & diu desiderata sumuntur. Huic opinioni meæ fidem faciet assiduitas epistolarum tuarum. Infirum quippe est bonis mentibus, ut quæ copiosè ex alijs optamus adipisci, ea ipsi largiter deferamus. Vale.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS RICOMERI.

*b Ita divina-
vit Sch. h. e.
Si respon-
sum diu di-
stulisse.*

MANDATIS tuis perfunctus Apparitor, ubi ad destinata pervenimus, testimonij nostri vacuus abire non debuit; præcipuè ne studium circa me tuum malè locatum putares, si gratiam *b* dilatatus sermo solvisset. Ave igitur dico, & præmitto jam petitionem: ut cum iter in patriam relegere cœperimus, eluctandis difficultatibus adminicula uberiora decernas. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS RICOMERI.

OCUM patriæ lætâ peregrinatione mutavi. Nam jussu Domini Valentiani, cum multis amplissimæ Curiaë proceribus accitus, ad vicem quietis domesticæ, fruor publicis gaudijs. Quod cum ad te posset fama perferre, dignius visum est, me indice nunciari. Ipse ad respondendum benignitatem tuam moremq; servabis: siquidem litteras tuas non minus, quam meorum conspectus, & verba desidero. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS RICOMERI.

QUID mihi jucunditatis litteræ tuæ attulerint, tibi æstimandū relinquo; cui, si bene arbitror, vicissim meus sermo tribuit voluptatem. Perge igitur, ut jam face-

farere dignatus es, & amicitiam munerare affectu religionis, & assiduitate colloquij. Ego in ferendâ vicifitudine par esse curabo. Nam qui ab alio poscit officia, sui quoque studij frequentem operam pollicetur. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS RICOMERI.

SCIO præstantem animum tuum salutis meæ & reversionis indicia cupidè, ut amicitia postulat, operiri: & idèd expectationi tuæ reiectus in patriam satisfeci; meque agere ex sententiâ, atque esse memorem tuæ circa nos humanitatis insinuo: simulque deprecor, ut affectionem, quam mihi & præsentî a dependere, & absenti dignatus es polliceri, litterarum munere quotiens usus tulerit, non graveris augere. Vale.

a Ita bene vetus cod. Iur. Alij paulo aliter.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS RICOMERI.

SI b nosse dignaris, quanta sit in domino Flaviano spectoris mei portio; amicitiam adventantis amplectere, ut duos obliges. Ambo idem sumus. Nam hoc dici à me patitur ille, qui melior est. Plura scriberem, si aut diu velles rogari, aut tanti viri merita commendationem desiderarent. Ergo sat est, quòd accepisti voti mei indicia. Ambitu & labore non est opus, quum ex naturâ veniat, sur à te moribus tuis proximus diligatur. Vale.

b Sic Iuretus edidit. Alij Mss. non habent Tò Si.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS RICOMERI.

FIRMUM domesticum meum militiæ stipendijs cum honestate perfunctum, testimonio meo decuit adiuvari, ut faciliiori aditu ad tuam notitiam perveniret. Porrige igitur, oro te, adiutricem manû legitima præmia ex more captanti. Huiusmodi quippe vetera-

nis prerogatiua deberur, ut illis Protectorum dignitas tanquam precium longi laboris accedat. Quod Firmo incunctanter eveniet, si tuus favor vota hominis ad consueta nitentis aduerit. Vale.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS RICOMERI.

MERITORUM tuorum iusta ratio deposcit, ut familiaribus litteris operam frequenter impendam; expertus quippe non perire officia delata sapientibus. Fungor igitur salutatione, quæ sola curam testatur absentium: tuamque oro præstantiam, ut amicitia bonum, sicuti facere soles, & sermone excolas, & mente custodias Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS RICOMERI.

DOMINUM & fratrem meum Flavianum celsum virtutibus & honoribus virum, iustitiæ tuæ exsortem esse non patior. Meritò pro honoribus eius, quæ causa poscit, allego: *a* sciens sine tuâ auctoritate commissa, quæ sub obtentu tuo à quibusdam *b* scævis designata dicuntur. Unde mihi maior fiducia est, posse rem graviter vindicari, cum tua quoque fama pulsata sit. Querelæ autem genus hominum eius suggestio, si iusseris, melius prosequetur, quia multiplex iniuria modum epistolæ familiaris excedit. Non minora etiam filius illustris viri, & ipse jam honoris emeriti, in suâ proconsulari possessione toleravit; quæ ad unius quidem pertinent noxam, sed ad utriusque contemptum. Ergò ut mos est tibi, auditis eorum allegationibus, tuentur absentium facultates, primò famam, quæ optimo cuique preciosa est, tum amicitiam fidei iudicem, postremò leges, pro quibus excubas, dignare defendere: ut ad illustrem virum, qui per absentiam suorum nescit incòmoda, prius gratiâ beneficij tui, quàm suorum dolor & querela perveniat. Vale.

EPIST.

a Sic supplet
Ed. Schopp.
ex Mss.

b Ita edit eadem
ex Iureto. bene.

Alij scenis.
Vide extremâ
epistolâ huius
libri. Est qui
conferat scuris,
non plane
præter rem.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS TYMASIO.

SÆPE alloqui præstantiam tuam non piger, quamvis nihil invicem sermonis accepi. Ipse enim mihi pro te spontè respondeo, quòd inter castrenses curas locum officia ociosa non habeant. Atque utinam tibi assiduitas affatuum meorum non videatur obstrepere. Prope est, ut referri mihi litterarum gratiam putem, si sciam, quæ scribo, non afferre fastidium. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS TYMASIO.

AD scribendum me relatu vicissitudinis incitasti. Ea quippe rerum natura est, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalescat. Sume igitur salutationem, simulque indicium sospitatis meæ lætus amplectere, redditurus voto atq; animo meo reciproca gaudia similibus de tuis actibus nunciorum. Vale.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS TYMASIO.

VRGEOTE frequentibus scriptis, & animi affectione non desero. Est autem sequester sermonis mei
a Fœlix, probabilis & honestate vitæ, & exercitatione militiæ; cuius considerationem ut habeas, commone-
 re non audeo, cum tua æquitas tantum pro eo possit
 efficere, quantum favor meus optare. Vale.

*a Ita Lect.
 & ed. Sch.
 Huius Felicis
 crebra mentia
 apud Sym-
 machum.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS TYMASIO.

PETITIO domini & fratris mei Stematij monitorem magis apud te quam precatorem requirit. Nam cum tanta sit tibi eius antiquitas, ut votum nostrum favore præcurras; laborem rogandi in lucro habere debemus. Breviter igitur, quid poscat, adverte. Subsidia

beamus Breviter igitur, quid poseat, advertite. Subsidia vitæ, quæ bona dici solent, ubi census uberior est, infortunio proscriptiois amisit. Hæc in magno Reipub. gaudio tuis potissimum meritis repensanda committit. suscipe, oro te, plenum bonitatis negocium; & amici inopiam, cui miseræ valetudinis casus accessit, rei familiaris integratione solare. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS PROMOTO.

a Alij addit
munera. Sed
Ita Mss. Bess.

Vario. atq; ex
genio Sym
machi: qui sic
ἐλθὲν ἴσται:

Πολλὰ

τῶν ἀγα-
θῶν.

b Ita ex Mss.
Bess. & Tur.
Sch.

c Sic Grut.
Lect. Sch. be-
ne sane.

d Ita perspi-
cūe liber Pith.
e Sic addit li-
ber VVouu.

MULTA in te a virtutum natura concessit. Quæ si quis trutinat pensiore iudicio, nesciat utrum bona fortitudinis magis ac mentis excellent. Sed alterius laudis ad stipulator est Princeps humani generis, officiorum verò familiarium nos testes esse debemus; huius tibi religioso studio nequimus æquare. Miror tamen in hoc te mei amore progressum, ut mihi falsis laudibus blandiaris, cum ais aliquid te ex nostri oris desiderare promptuario. Quò tibi inter rauca cornua meorum affarum strepitus? Est quidem familiare virtuti, delinimenta e exercitij sensibus admovere. Nam & Achillem vatium maximus refert, ægri animi & curas fidibus resolvisse. Sed nos & musica facundia inopiam confitemur, & nutrimentum loquendi eorum litteris aucupamur, quos hæere comitatu e tua & fama loquitur, & tua scripta testantur. Vale.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS PROMOTO.

f Ita ed. Sch.
ex Ms. Bessur.

SATISFACIET quidem tibi ad omne gaudium conspectus tuorum. Sed ego hanc hilaritatem cumulari posse coniecto, si noster sermo quoque iungatur. Nam f cum præ cæteris tibi domestica bona chara sint, proximum sibi gaudium jure amicorum cura defendit. Ergò ubi desiderio tuo pia necessitudines

ncs

nes satisfecerint, ad nostras quoque litteras oculi conferantur: quarum hæc summa est, ut me valete cognoscas. Nolo enim te à colloquijs tuorum paginâ longiore producere Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS PROMOTO.

DUO mihi grata proveniunt, quotiens à me litteræ postulantur: & quòd te honore salutationis impertio, & quòd operam commendationis præsto poscentibus. Cùm igitur ad Africam reditum Paregorius cliens noster intrueret, & huiusmodi litteras impendiò flagitaret; desiderio eius effectum, libenter impendi sciens apud amantem mei nec illius petitionem beneficio carituram, nec meum inefficacem futurum sermonem. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS PROMOTO.

NEC quidem prioribus litteris meis vicissitudinem reddidisti. Sed mei officij fuit, scripta geminare, ne tam fidâ occasione fraudarer. Maximè cum amicus communis Auxentius accessurum sibi aliquid gratiæ ex meis litteris iudicaret. Quem tibi propterea commendare non debeo, quia illi apud te potius, quàm apud alios testis esse consuevit. Vale.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS PROMOTO.

HERENTEM me litteris impulisti, ut amicitiam, quam dudum tacitus optabam, nunc provocatus excolerem. Amplector futuræ inter nos familiaritatis auspiciem voluntatem. Et quamvis præventus voto tuo; enitar, ut poterò, ne vincar officijs. Has enim partes video mihi reservatas, ut religio, quæ te hortante sumpsit exordium, me annitente augmentum sumat. Vale.

EPIST.

P R I M I S quidem litteris tuis vicissitudinem mox rependi. Sed quia novæ familiaritatis auspiciis plus debetur officij; excolere amicitiam litterario munere persevero, ut perspicias bene cum his misceri fœdus animorum, qui cumulationem gratiam religioni æferre noverunt. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHVS PROMOTO.

B E A R I me multis bonis iudicio, quotiens sermoneis tui honorificentia & splendore delector. Idque ut merear, etiam ipse non desero diligentiam frequentis officij. Stet igitur inter nos, ut animorum fida sinceritas, ita huius muneris amica certatio. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHVS RUFINO.

S U C C E N S E B A M a silentio tuo. Sed postquam mihi iudicium de fratris honore fecisti, vicit offensionem voluptas: Et in eam conditionem res redijt, ut ei agam gratias, quem piè oburgare meditabar. Tu verò sub hac petitione b dum voles retice, modò postea bonis epistolis redimas stili tui ferias. O nuncium voto tuo similem! Nullum decuit hæc scribere, nisi quem constat oprasse. c Næ tamen, præter gaudium, quod de processu fratris adquireo: etiam iudicium tuum admodum d decoloras. Solus enim tibi visus sum reparatis virtutum præmijs, posse gaudere. Sed quod ais exclusis improbis, spem bonis redditam; non ut insolitum, vel inchoatum recens gratulor. Nam solemne est e Domino nostro Theodosio in suos exercere censuram, morumque agere delectum, & singulos, et novos semper expendere, nec consuetudini condonare iudicium. In de est, quòd sincerissimos mo-

res

a *Alij* succenseram barbarè.

b *Ita Ms. Vatic. & Iur.*

c *Ita optime Ms. Iuret & Vaticani vestigia.*

d *Sic Edit. Sch. In Ms. Vatic. est. delectat. quod non i-splacet.*

e *Ita rectè passim hoc emendavit Læti.*

LXXIX
res nos beatissimus
inferi. Quod quod
permanet in manu
videtur. Quod quod
mem, ita ad
veterum regere
sunt, quod
amanitum
mei diligas
sua, & quod
Mihî a
tio erit, si cum
se. Vale.

EPIST.

SYMMACHI

A D HUC
exemplum
commo dum
tum de ripa
biret) onula
te, de fame
dium publico
patriæ Ma
savit. Quam
Deum di
macibus
culâ per
gaudeo
devotio

Meditatio

Meditatio

Meditatio

Meditatio

Meditatio

Meditatio

Meditatio

res tuos benignius recipit, quos severè & diligenter inspexit. Quid quòd etiam longè intendit oculos, & per immensum requirit venas bonorum, nullosque avidius trahit; quàm nihil desiderantes? Ut Flavianum meum, atque ad eò tuum nuper exivit; quem adhuc verecundia regeret, nisi clara merita prodidissent. Hæc sunt, quæ mihi pro tempore lætitiæ dictavit. Nunc ut amantissimum fratrem, vel, quod est verius, partem mei diligas, rogo spontè facturum. Ama in eo studia sua, & quicquid agnoveris virtutibus tuis proximum. Mihi *a* ut est curæ, quòd à fratre discernor: ita solatio erit, si eum sciam verè in te Symmachum repperisse. Vale.

a Alij hic addunt non male.

EPIST. LXXXIIII

SYMMACHUS RUFINO.

AD HUC files. Sed loquacitas mea non cohibetur exemplo, & est ocium mihi ad verborum copiam commodum. Nam ruri sum, nec tamen rusticor. Tantum de ripâ Tyberis (nam per fines meos fluvius elabitur) onusta specto navigia, non jam sollicitus, ut antè, de fame civium. Versus est namq; ex inopiâ in gaudium publicus metus, postquam venerabilis Pater patriæ Macedonicis commeatibus Africæ damna pèfavit. Quem nunc omnes altorem generis humani Deum diligunt. Nihil enim passus est Austris contumacibus adversus Romam licere. Ergo de mei agri speculâ peregrinarum navium numero transcursum, & gaudeo victum populi Rom. non fato provinciarum, devotione quâ soles non oculere bonum publicum.

Meritò parcius loquor, tuæ facundiæ relinquens, ut hæc ornacius, si ita placebit, insinues, quæ nos incultâ veritate narravimus. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS RUFINO.

*a Ita Mss.
Iur. Bessar.*

ITER, ut opinione melior, expediti: quod solum tibi ad silentium suffragabatur. Nunc a staturare quies, stilo & animo scribendi ad nos usum reformer: Licet oris tui facultas, & quum viam carperes, luculento potuerit affatu sitim nostram rigare. Sed fuerit tibi adversum culpam taciturnitatis de labore purgatio. Nihil jam suffragij restat, quum & facundia, quæ nec ante impediatur, superfit, & ocium, quod desiderabatur, accesserit. Vale.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS RUFINO.

SEQUOR telitteris, quia mente & adfectione non defero. Nec video mihi citò hæc artipere solatia, cum adhuc apud nos recens iucunditas tua vigeat. Sentio enim bonorum separationem statim diuturnam videri. Quod si, ut præsumo, etiam tuos animus expertus est, fac noverim festinatâ scriptorum vice, te quoque hoc intervallû dierum longum putare. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS RUFINO.

*b Sic correxit
Mercer. &
habet ed. Sch.*

MOS & ratio flagitavit, ut mansurus domi, veniam de augustissimo Principe *b* imperati mihi itineris postularem. Excusationis causam litteris indicavi, quas favor tuus molli aditu, & blandâ recitatione commendet. Nihil enim meorum sine boni cuiusque auxilio placeret. Rem loquor omnibus notam, mihi numquam tacendam: hoc amici, hoc æmuli sciunt. Quorum alij gaudent esse apud te locum meritis, alij dolent, non esse divitijs. Vale.

ÆPIST.

SYMMACHUS RUFINO.

INTELLIGEBAM non esse de nihilo, quodd diu à litteris temperabas. Tandem patuit impedito per aegritudinem visu, officiorum sterisse solertiam. Itaque ego illo de silètio sollicitus probate me fateor quòd asperæ rei nuncium usque ad sanitatis tuæ gaudia distulisti; ne de te autè caperem exorti incommodi sollicitudinem, quàm securitatem remoti. Nunc quia valetudo tecum in gratiam redit, indulgentioribus paginis amicitiam munerare: alioquin cessantibus simile aliquid rursus timebo. Sed de hoc satis verborum est. Flavianum pectoris mei dominum, tui sociū, hærere animo usque ad improborum dolorem nimis gratulor. Nam sæpè apud me de tali amicitia gloriatur, hoc ego futurum antè prospexeram, virtutes utriusque considerans, quarum similitudo concordiam facit. Et idèd plus gaudij, quàm miraculi capto, teque oro, ne quid in tales amicos fascino liceat. Ille enim mihi non est rogandus, cui aliud velle non expedit. Vale.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS RUFINO.

LONGO orationis ambitu commendentur incogniti. Severijani autem C. V. merita annosæ militiæ probata documentis elaboratum testimonium non requirunt. Principem locum regendis Præfecturæ urbanæ cohortibus obtinuit; in Ordinem Senatorium legè transcriptus est. Restat, ut post dignitatem Curie, quæ honoribus maior est, etiam Reip. provinciali specimen sui præbeat: quod futurum arbitratur, si domini mei Præfecti urbi super hoc litteras promptus a stipulator adjuveris.

Vale.

a Ita enim
omnino Mss.
h. e. ad stipu-
lator.

EPIST.

SYMMACHI EPIST.
EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS RUFINO.

a *Quidam
coniecit
fuisse. V. C.*

b *Ita Iuvenis
edidit.*

SILENTIUM meum de excessu *a* civis Emeriti lepidissimo argumento epistolæ momordisti. Nam quid excogitari facilius potuit, ad castigationem suppressi à me nunciij, *b* quam ut Cælij montis habitator adventitij litteris Romæ cognoscerem? Sed mihi iudicij tui spectata gravitas induxit religionem. Metui quippe tibi huiusmodi indicio lætus videri. Seis humanitatis hanc esse rationem, ut parùm probatis, & antè discordibus, ad vicem doloris, quem mors inextinguere solet, reverentiam saltem silentij deferamus. Quare parce obliquè stilo cedere, quòd displicere auribus tuis timui. Quin imo age circumspectioni meæ gratias, quæ tuis salibus locum facit. Atque utinam læpè epistolas ioco scribas, quas negas seriò. Quid avarè uteris ingenij tui copijs? Vereor ne mihi post hac utilius sit mittendis litteris abstinere. Nam proximam de te paginam offensionè taciturnitatis elicui. Et idè præstabis forsitan culpæ meæ, quod non reddis officij. Vale.

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS RUFINO.

COMMENDAREM tibi Flavianum filium meum, nisi te volente esset accitus. Nihil igitur tuo beneficio derogabo. Satis est juveni meo ad argumentum grati circa te animi, quòd de litteris parentis non requirit auxilium. Puto tamen convenire pietati, ut me quoque eius nomine tibi fatear obligatum. Ex quo fiet, ut plura in eum congeras studij tui munera, pro quo tibi non unus obnoxius est. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHUS RUFINO.

SEPE mihi auctor lætitiæ, aut primus, aut solus

es; Quæstorem antehac fratrem, nunc Rectorem Prætorianum litteris nunciaſti. In omnibus ergò litteris tuis magna aliqua mei gaudij cauſa eſt. Quid, quòd & ipſa verba luxuriant, & animi ſui alacritatem ſtili nitore teſtantur? Hæc cùm paribus æquare non poſſim, voto diuina conuenio, ut fortuna optimorum virorum ſemper tuæ ſœlicitati grata ſit. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS RUFINO.

PROBITATE & honore pollentibus viris, nihil addit aliena oratio. Sua enim luce conſpicui precarijs testimonijs non iuuantur. Qualis igitur quantuſque ſis dominus, & frater meus, in aperto eſt. Meritò eius laudibus noſtrum cedit ingenium. Hoc unum tamen prætereundum non puto, ſummam mihi cum illo eſſe officiorum familiarium ſocietatem: quæ res etiam tibi minora merita plerumque commendat. Unde arbitror ex abundanti præſumptam fore in eum præclaræ tuæ mentis affectionem, quam illi & decus proprium, & meæ aſſiduitæ prærogatiua conciliauit. Vale.

K

Q. AVS.